

435

Προτίμηση

φ. 240^v

/ Φ 246

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 28/ εἰς τὸ σπῖτι [...]/ Κυριακῆς λεγομένη τοῦ Καράντου ἐδῶ παρὼν ὁ μαστρὸ Γεώργιος τοῦ ποτὲ Ἰακουμ[....]/ τας ὁ εἰρημένος μαστρὸ Γεώργιος πῶς τὸ χωράφιν ὁποῦ τοῦ ἐπούλησεν ὁ μισερ Θεο[.....]/ τος ὁ Διασίτης μέσαν εἰς τὸν ντόπον του εἰς τὴ Στελίδαν τὸ σύνμπλιο τοῦ ἰδί[....]/ Γεωργίου καὶ τοῦ ποτὲ Γιαννούτζου Τζιληκούρδην ἐσηκώθην ἡ ἄνωθεν Κυριακὴν καὶ λέγειν ὅ / τι πῶς ἦτονε ἀπὸ γονικόν της ὁ δὲ μαστρὸ Γεώργιος γνωρίζοντάς της πολλὰ καλ[ω]σύ / νες καὶ ἀγάπη πὺ ἔχειν εἰς τὸ σπῖτιν του ἐθέλησεν ἀπὸ καλὴν του γνώμη καὶ μὲ ἴδι / ἄν του βουλή καὶ ρεφουδάρει της τὸ ἄνω λεγόμενον χωράφιν ὡσὰν γονικόν της ὁποῦ ἦτο / νε νὰ τὸ ἔχην καὶ αὐτὴν καθὼς τὸ εἶχε καὶ αὐτὸς μὲ τὸν ἀφεντότοπον καὶ διὰ τὴν αὐτὴν / χάρη ὁποῦ τῆς ἤκαμε τοῦ κάνει καὶ αὐτὴν τὴν ἀνταμοιβὴν καὶ δουλεύει του νοῦς ρεαλί / ου δούλεψιν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν χωράφιν νὰ εἶναι ἐδικόν της νὰ τὸ ἔχην / καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζην ὡς πρᾶμα δικόν της καὶ γονικόν της καὶ ἂν ἤθελε τὴν διασεῖσιν / τινὰς ὁ ἀφεντότοπος ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Γεώργιος νὰ τὴν ἐντεφ / [εν] τέρην καὶ νὰ τὴν μαντινιέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν / βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Σιλβέστρος κέρες Βαρσαμάνης μάρτυρας τᾶνωθε :—

/ — Λευτέρης Καρατζιάς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

436

Διαθήκη

φ. 241^{r-v}

/ Φ 247

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 18/ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν ντελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου / τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Ἀντωνίνα ἡ

γυνή τοῦ μαστροῦ Ἰωάννη Ρούσια εὐρισκομένη / εἰς κλίνη κατάκοιτην / φοβι-
 ζα / μένη τὴν / ἁωρία τοῦ / πικροτάτου / θανάτου / [μὴ]ν τὴν κα / [τα]λάβη ἁ-
 / [φ]νίδια καὶ / [μεί]νει ἁδι / ὀρθωτὴν / ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νο-
 τάριον ἵνα διὰ / τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ μείνουσαν τὰ τίποτές της
 διορθωμένα καὶ ἡ ψυ / χὴν της κυβερνημένη αὐτηνῆς καὶ τῶν μακαρίτων τῶν θυ-
 γατέρων της ἐπειδὴ καὶ / τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ ἐγίνη τὸ θέλημάν του καὶ ἔλαβεν
 τις καὶ αὐτὴ ἔμεινε μόνη διὰ / τοῦτον ἐν πρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς
 τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τε / τελειωμένην συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντιν δι αὐτῆς τί
 πονηρὸν ἢ ἀγαθόν, εἶτα / ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, ἔπειτα λέγειν πῶς
 ἂν τῆς τύχην θάνατος / νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἐνορίαν της εἰς τὸν ἀφέντη τὸν
 Χριστὸν εἰς τὸ μονα / στήριν τοῦ παπᾶ κὺρ Νικολάου Μοσχόπουλου ἐκεῖ ποὺ εἶναι
 ἐνταφιασμένες καὶ οἱ / δύο της θυγατέρες οἱ ὁποῖες της θυγατέρες ἐπόθανε ἡ μία
 πρὸ χρόνους παρθέ / να Μαρούσαν τὸ ὄνομά της ἡ δὲ δεύτερην τὸ ὄνομα της Γαρ-
 δίνα καὶ ἦτον παν / τρεμένη μετὸν Μαθαῖον Ντονάδον ἡ ὁποία ἐτελεύτησεν καὶ αὐ-
 τὴν σήμερον / δέκα ἡμέρες / [.....] / καὶ ὥς λέγει ἡ μάναν της ἡ ἄνωθεν κερά
 Ἀντωνίνα ἔφησεν μίαν / πρόθεσιν εἰς τὸν ἄνωθεν μοναστήριν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ ἔτζι καὶ αὐτὴν ἀφήνειν / εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν ἄλλη μία πρόθεσιν . Ἀκόμη
 ἀφήνει καὶ εἰς τὴν κυρία τὴ Μητρόπο / λη ἄλλη μία πρόθεσι μετὸν να ἱεροδια-
 στὴν εἰς τὸ καμπαναριὸν ποὺ / ἔχει νὰ γενῇ νὰ βαλθῇ ἡ καινούρια καμπάνα. Ἀκόμα
 νὰ δοθῇ καὶ ἄλλη μιὰ / πρόθεσιν εἰς τὴν / κυρία τὴν / κερά Λεούσαν στοῦ παπᾶ
 κὺρ Ἰωάννη Κακαλιώρη. Ἀκόμα ἀφήνειν / τῆς φιλιότζας της τῆς κερά Κατερίνας
 μιὰ μπόλια κρητικιά ἐκείνη ὅπου ἐκέ / τησεν. Ἀκόμα καὶ μιὰ ποδιά μετὸν μπα-
 στοποδόγυρον σουρωμένη διὰ πολλὰς / χάρες καὶ καλωσύνες καὶ δούλεψες ὅπου
 ἐγνώρισεν ἀπὸ λόγουν της ὅπου τὴν λατρεύειν / ἕως τὴν σήμερον καὶ ἐλάτρευε καὶ
 τὴ μακαρίτην τὴν θυγατέρα της ὅπου εἶναι ἁ / πὸ λόγουν της. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς
 συμπεθέρας της τῆς κερά Ἀντωνίνας ἕνα / ζευγάριν σεντόνια μετὰ τὰ τζιλάκια δια-
 τὴν τὴν λατρεύειν. Ἀκόμα λέγειν πῶς / ἐπαράγγειλε ἡ μακαρίτισσαν ἡ θυγατέρα
 της ἡ ποτὲ Γαρδίνα ὅτι τὸ φακιόλιν / ὅπου ἔχεν νὰ τὸ πάρῃ ἡ φιλιότζαν της τὸ
 Ἀνεζινάκιν τὸ θυγατέριν τοῦ μισέρ Λευτέρην / Σουροπούλου καὶ ἔτζι καὶ αὐτὴν
 μετὰ τὸ θέλημά της εἶπε καὶ ἐπῆραν τὸν μετὰ τὸν ἐντα / φιασμὸν τῆς θυγατέρας της.
 Ἀκόμα ἀφήνει εἰς τὴν κυρία τὴν Εὐανκελίστρα / μία πρόθεσιν. Ἀκόμα λέγειν
 καὶ μαρτυρᾷ πῶς ὁ γαμπρός της ὁ μαστροῦ Μαθαῖος ἔδω / σεν εἰς σὲ χρέος ἐδικόν
 τος ρεάλια τριάντα καὶ ἐξεμάχεψεν τὸ μαλαματικόν / τος καὶ τὸ ἀσήμιν τος καὶ ἔτζι
 ἂν τοῦ δώσουσιν τὰ ἄσπρα του εἰ δὲ καλῶς εἰ δὲ καὶ δὲν τοῦ τὰ δώ / σου νὰ πιάνῃ
 ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὅπου ἐξεμάχεψε νὰ πληρώνεται. Ἀκόμα λέγειν πῶς με / τὰ τὴν ἀπο-
 βίωσιν της ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ παίρῃ ὁ ἀδελφός της ὁ μισέρ Ἀν / γγελος

τὰ σπίτιαν της καὶ τὸ πρᾶμαν της καὶ ὅ,τι ροῦχα ἐθέλασιν τῆς εὐρεθοῦν ξε / χὸς ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ποὺ ἀφήνει καὶ εἴ τι ἄλλη μασαρία ἤθελεν τῆς εὐρεθῆν με τὴν κοντε-
τζίον ἐτούτην νὰ δώνη τις ἄνωθεν / πρόθεσες καὶ ὅ,τις ἄλλες ὁξοδες ποὺ ἔχειν ξο-
διασμένα εἰς τὸν ἐνταφιασμὸ[ν τῆς θυγα] / τέρας της καὶ εἰς τὰ μνημόσυνάν της
καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ὁξοδον γενῇ ἂν τῆς τύ[χη θά] / νατος καὶ νὰ κάνη καὶ τὰ μνημό-
συνάν τος ἕως τὸ χρόνον κατὰ τὴν τάξ[ιν] / καὶ δὲν ἤθελε τῆς δώσειν νὰ ἔχουν
ἐξουσία ἐκεῖνοι ποὺ θὲ νὰ τις λάβου νὰ π[.....] / τὸ πρᾶμαν της καὶ ὅ,τι ἄλλο μπο-
ροῦσιν νὰ πληρώνουνται. Ἔτι ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νο / ταρίου εἰ ἔχειν παρανγ-
γείλει τί ἕτερον καὶ εἶπέ μου οὐχὶν εἰ μὴν ἢ παροῦσαν της διαθήκην / θέλει εἶσται
ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθῆν ἐνάντιος τῆς / παρούσας
της διαθήκης νὰ ἔχην τὴν κατάρρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου /
καὶ τὴν ἐδικήν της καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποῖ / οι
γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς. — — —

/ — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — παπᾶ Ἀντώνης Παξιμάδης μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Κουτζικοῦ Γεώργης μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

437

Διαθήκη

φ. 242^Γ

/ Φ 248

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου
23/ κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ Μέ / [σα]ν Κάστρο τῆς Ναξίας εἰς τὸ σπῖτιν τοῦ μα-
στρὸ Ναδάλε Θεργιανοῦ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώ / [πων οἷ]δε τὴν τελείωσιν
αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τὸν εὐανγγελικὸν λόγον διὰ / [τοῦ]τον καὶ
ὁ ἄνω λεγόμενος μαστρὸ Ναδάλες εὐρισκόμενος εἰς κλίνη κατάκοιτος ἀσθενῆς / ἐν
τῷ σώματι νύγις δὲ τῷ φρονήματι σῶνον γὰρ ἔχων τὸ νοῦ ἀκεραία τῇ γλῶττα
καθα / ρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας του αἰσθήσεις χάριτι Χριστοῦ μὰ φοβιζά-
μενος τὴν ἀωρία τοῦ / πικροτάτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνη
ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλε / σεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης
διαθήκης διορθωθῇ / σεται καὶ ἐν πρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὸν ἐν
Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμέ / νη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντιν κατ' αὐτοῦ τί ἀγαθὸν